

Ми тут: <http://www.kmpzt.org.ua> На фейсбуці — у групі "ПРОМІНЬ ПРОСВІТИ ЄДНАННЯ"

КРИВОРІЗЬКІ ДЕПУТАТИ ДОЛУЧИЛИСЯ ДО КАМПАНІЇ ЗА ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗАПОВІДНИКА

Президенту України

п. Порошенку П. О.

ЗВЕРНЕННЯ

19 липня поточного року у місті Кривому Розі Дніпропетровської області було проведено громадське слухання щодо звіту оцінки впливу на довкілля (ОВД) планованої діяльності ТОВ «Схід руд трейд» в Тернівському районі у місті з видобутку залістистих кварцитів для отримання залізовмісної добавки до цементу. Організатором цього заходу виступив уповноважений територіальний орган – департамент екології та природних ресурсів Дніпропетровської обласної державної адміністрації (головаюча - Попович Є. С., начальник управління організаційної роботи, зв'язків з громадськістю і земельних ресурсів департаменту екології та природних ресурсів Дніпропетровської обласної державної адміністрації).

Зазначений громадський захід проводився з порушенням положень пунктів 8, 9 Постанови КМУ від 13 грудня 2017 р. про порядок проведення громадських слухань у процесі впливу на довкілля і норми ст. 133 Конституції України про систему адміністративно-територіального устрою України щодо вибору місця проведення слухання. Отже він не відповідає закону і позбавляє можливості забезпечення присутності потенційних учасників з Тернівського району, який може зазнати впливу планованої діяльності.

У слуханні у кількості менше 10 осіб взяли участь представники 3 громадських організацій. В процесі обговорень на слуханні встановлено, що директор департаменту

Читайте на 3-й сторінці

КРИВИЙ РІГ – МІСТО ЕКОЛОГІЧНОЇ НЕБЕЗПЕКИ

Петиція до міської ради м.Кривий Ріг
Номер петиції: 4203

Дата створення: 18.09.2018, 16:22:01

Дата публікації: 19.09.2018, 10:10:10

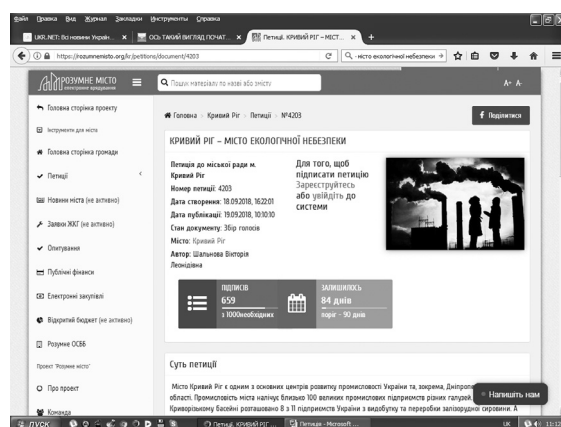
Стан документу: Збір голосів

Місто: Кривий Ріг

Автор: Шальцова Вікторія Леонідівна

СУТЬ ПЕТИЦІЇ

Місто Кривий Ріг є одним з основних центрів розвитку промисловості України та, зокрема, Дніпропетровської області. Промисловість міста налічує близько 100 великих промислових підприємств різних галузей. У Криворізькому басейні розташовано 8 з 11 підприємств України з видобутку та переробки залізорудної сировини. А також – найбільший металургійний комбінат в Україні. Діяльність підприємств негативно відбивається на стані навколишнього природного середовища. Так, за інформацією управління екології Криворізької міської ради, обсяг викидів забруднюючих речовин у повітря за 2017 рік становив близько 330 тис. тонн. Промисловими об'єктами за зазначений період утворено понад 230 млн. тонн промислових відходів. Підприємства-забруднювачі протягом багатьох років ігнорують виконання екологічних заходів, які могли б суттєво покращити ситуацію. Всі ці фактори призвели до того, що на сьогодні місто є лідером із захворювань, причиною яких є незадовільний стан довкілля. За 2017 рік зафіксовано понад 2600 нових випадків онкозахворювань. Загалом близько 18 тис. людей перебуває на обліку в Криворізькому онкологічному диспансері. За попередній рік 554 жителями міста діагностували туберкульоз, 3590 людей захворіли на сердечно-судинні недуги. Спостерігається стійка тенденція до збільшення кількості хворих. І це тільки за офіційною інформацією. Реальні цифри більші в рази. Дитяча смертність у Кривому Розі є найвищою в області. За даними Державного управління статистики в Дніпропетровській області за I півріччя 2018 у Кривому Розі померло 39 дітей віком до 1 року (для порівняння у Дніпрі – 29, при тому що кількість населення набагато більша). Стаття 50 Конституції України гарантує кожному громадянину право на безпечне для життя і здоров'я довкілля. На сьогоднішній день стан речей є таким, що задля захисту свого конституційного права громадяни,

жителі міста, вимушені звертатись до держави. Втручання держави має бути терміновим. Це дозволить зменшити негативний вплив на довкілля об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку. А також виділити додаткові фінансові, матеріальні та інші ресурси з державного та місцевого бюджетів на подолання наслідків, спричинених надзвичайною ситуацією. Так, відповідно до статті 10 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі - Закон), міська рада є представником територіальної громади та здійснює від її імені та в її інтересах функції і повноваження. Згідно зі ст. 33 Закону, до повноважень виконавчого органу міської ради належить здійснення контролю за додержанням природоохоронного законодавства.

ВИМОГА ПЕТИЦІЇ

Враховуючи викладене вище, звертаємось до Криворізької міської ради:

1. Доручити виконкому Криворізької міської ради впродовж місяця підготувати обґрунтування щодо необхідності оголошення міста Кривого Рогу зоною надзвичайної екологічної ситуації, передбачене Законом України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації».

2. Звернутися до Президента України, Кабінету Міністрів України, Ради національної безпеки України про необхідність оголошення міста Кривого Рогу зоною надзвичайної екологічної ситуації.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ ГАЗЕТУ, ЯКА ВАС ЗАХИЩАЄ!

Передплатіть нашу газету «Промінь Просвіти Є», газету, яка переймається питаннями розбудови Української держави на рівні області та Криворіжжя, а також – розбудови й організації системи самоврядування громад у регіоні. Наша позиція – діяти при цьому виключно на базі дотримання прав людини й послідовного виконання вимог, записаних у Конституції України.

Вся необхідна інформація для передплати цього громадсько-політичного видання патріотичного спрямування містяться в довіднику «Укрпошти» під назвою «Каталог місцевих видань України. Дніпропетровська область».

Зробити передплату можна в будь-якому відділенні «Укрпошти» на території Дніпропетровщини. Передплатний індекс газети 60093. А вартість передплати (включно з оплатою поштових послуг) складає: на 3 місяці – 16 гривень 78 копійок.

Європа: український контекст

Болгарія, наша добра морська сусідка

В 2016 році, на 23-му форумі видавців я побачив прекрасно видану книгу - збірку публікацій у газеті «ДЕНЬ» - «Сестра моя СО-ФІЯ» - про культурно-історичний взаємозв'язок України і Болгарії. Ось звернення з неї до читачів Лариси ІВШИНОЇ, головного редактора газети «День»:

«Не зрідка трапляється так, що напевно близька, цікава і вельми важлива для українців країна, а з нею й унікальна, неповторна культура та історія цієї країни, впродовж цілих поколінь лишається мало відомою. Яскравим прикладом є наша південна, православна, слов'янська сестра — Болгарія.

Що єднає Київ та Софію? Перше, що спадає на думку – віра та азбука. Буква Аз із створеної КИРИЛОМ та МЕФОДІЄМ болгарської глаголиці набуває значення символу. Адже вона має у основі хрест. Це спонукає шукати глибше, де з'ясовується що собор Софії у столиці Болгарії, подібно до Ая-Софії в Константинополі, є хрестоподібною базилікою, і таким чином є ніби двоюрідною сестрою Софії Київської. Тож Аз не випадковий, а цілком закономірний символ на початку відновлення нашої рідності із Болгарією.

Українсько-болгарська історія символічно нагадує історію двох сестер – наших народів. Ворожі сили століттями працювали на те, щоб насильно розлучити їх у «дитинстві», виховати в спеціально викривленому світі. Але через багато століть у нас випав шанс знайти одну одну. Щоб знову поріднитися, нам потрібна спільна мова, ми повинні більше знати».

Спогади і асоціації про мої «зв'язки з Болгарією».

Я разом із своєю дружиною Надією вирушили до Болгарії 1 вересня цього року, керуючись багатьма мотивами. В тому числі й тими, про які написала Лариса ІВШИНА у вище згаданому своєму зверненні до читачів. Крім того, було звичайне бажання: побачити одну з наших добрих європейських сусідок, скупатись там у Чорному морі і пересвідчитись, як працює безвізовий режим з європейськими країнами, завдячуючи також і біометричним паспортам.

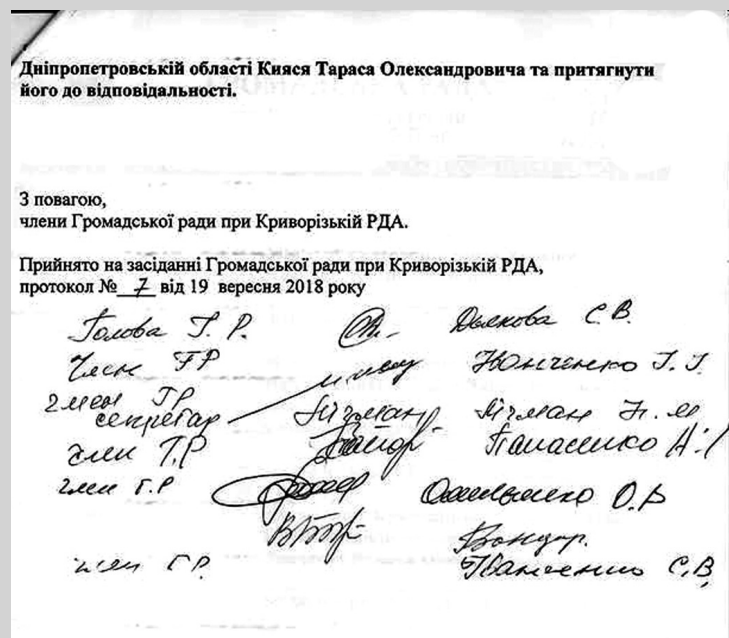
У багатьох українців старшого віку і дитинства, і юність пройшли в СРСР наприкінці ХХ сторіччя. Ми добре пам'ятаємо, що в так званому «європейському соцтаборі» була створена Рада Економічної Взаємодопомоги, тож відповідно, в цьому контексті, відносини з Болгарією (економічні й культурні) були максимально приязними. А дехто в тогочасній радянській пресі жартома називав Болгарію навіть «шістнадцятою республікою СРСР». Та й останнім часом, попри значний вплив Росії на певні процеси в Болгарії, стосунки між нашими країнами залишилися дружніми. До того ж, важливо при цьому зазначити, що Болгарія є членом ЄС і НАТО.

(Закінчення на 4 стор.)

Громадська рада Криворізького району домагається встановлення правопорядку

Засоби масової інформації України переповнені повідомленнями про факти бездіяльності працівників правоохоронних органів. Цю їхню невластиву фаху особливість повсякденно відчують також і жителі Криворіжжя. Активна громадськість намагається повернути ситуацію таким чином, щоб кожен громадянин почував себе захищеним, щоб найнятий ним через податки охоронець порядку відпрацьовував свою зарплатню. Як повідомлялося у № 17(37) за вересень поточного року, Громадська рада при Криворізькій районній державній адміністрації здійснила

спробу провести спільно з керівництвом райвідділу поліції своє засідання з метою пошуку шляхів поліпшення роботи правоохоронців. Оскільки начальник Криворізького відділу поліції Т. О. КІЯСЬ спілкуватися з членами Громадської ради і громадянами, що долучилися до них, категорично відмовився, було прийняте рішення на наступному засіданні затвердити текст колективного звернення до міністра внутрішніх справ про бездіяльність слідчого відділу Криворізького відділу поліції. Отже, на засіданні, що відбулося 19.09.2018 року, Громадська рада прийняла дещо змінене рішення: надіслати до начальника Криворізького міського відділу ГУНП в Дніпропетровській області, начальника Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській області та міністру внутрішніх справ України звернення щодо звільнення начальника Криворізького відділу поліції Т. О. КІЯСЯ.

Є на Дніпропетровщині невеличке селище Авіаторське, яке знаходиться біля міста Дніпра. Мешканці Авіаторського живуть в складних умовах, не отримуючи послуг житлового-комунального господарства. Розбиті дороги, відсутність освітлення, непрості ситуація із соціальними об'єктами - школами, дитячими садочками, лікарнями. Причиною цього є те, що мешканці селища вважаються жителями обласного центру та мають дніпровську прописку, але законодавчо мікрорайон не входить до меж міста, що спричиняє цілу низку складнощів і хронічних комунальних проблем, адже мікрорайон не отримує фінансування з міського бюджету Дніпра.

Існувала небезпека, що ситуація не зміниться, адже упродовж багатьох років якщо і знаходилися представники влади, які звертали увагу на проблему, ба більше, навіть обіцяли щось зробити, то далі обіцянок справа не виходила. Проте обраний у VIII скликанні ВР народний депутат Андрій Денисенко взяв питання під свій контроль і проблема зрушила з мертвої точки. Головною метою є включення Авіаторського до меж міста Дніпра, але ця процедура є

Таємниця земель Дніпровського аеропорту

досить складною, тож потребує часу і зусиль. «Цей процес свідомо гальмувався під час влади Парії регіонів, яка системно розкрадала та виводила з комунальної власності майно комунального підприємства «ЖКК», яке обслуговує смт. Авіаторське. Коли мене обрали народним депутатом, я зіткнувся з тим, що попри багаторічні обіцянки приєднати Авіаторське до міста, не було підготовлено навіть відповідного звернення до ВР. І все довелося починати з нуля» - зазначав Андрій Денисенко на початку шляху включення Авіаторського до меж Дніпра.

Відтак, процес має декілька складних етапів. Спочатку справа вирішується на місцевому рівні: Дніпропетровська обласна рада ухвалює передачу понад трьох десятків об'єктів нерухомого майна, які перебували на балансі обласного КП «Житлово-комунальна контора», у власність територіальної громади міста Дніпра. Відповідне рішення було прийнято депутатами облради під час сесії 24 березня 2017 року. Після цього на сесії міської ради 13 квітня 2017 року було ухвалено рішення прийняти 30 житлових будинків у комунальну власність територіальної громади міста Дніпро і на баланс КП «Жилсервіс-15» Дніпровської міської ради. Пізніше, у липні 2017, Дніпропетровська ОДА передала до Кабінету міністрів пакет документів Проекту землеустрою зміни меж Дніпра, який передбачає включення до них території Авіаторського. Далі, як того вимагає Земельний Кодекс, остаточно рішення щодо передачі земель вже за Верховною Радою України. Проте на етапі прийняття у комунальну власність Дніпра будинків та прибудинкових територій міський голова Борис Філатов не проминув нагоду пропартити власну персону і приписати всі заслуги собі.

У листопаді 2017 року мер заявив про свою пряму причетність до вищевказаних добрих справ. Деякі ЗМІ навіть писали що Філатов САМ і ВЖЕ приєднав селище до Дніпра. «Ми зробили це. Два роки билися і зробили. Авіаторське повернулося додому», - писав у соцмережі Філатов. Та не все так

райдужно, як того хотілося б. Рішення щодо передачі земель має прийняти лише ВРУ. Тож, скільки б заслуг не приписував собі Філатов, а питання все ще лишається відкритим і закрити його не в компетенції міського голови. Варто зазначити, що землі Авіаторського мають стратегічне значення для Дніпра, адже на них розташований Міжнародний Дніпровський аеропорт. Заплутана ситуація склалася через формальності приналежності земель, на яких знаходиться аеропорт. Землі селища знаходяться у користуванні Дніпропетровської обласної ради. Злітно-посадковою смугою володіє держава, а термінал Дніпровського аеропорту належить групі «Приват», одним із власників якої є відомий бізнесмен Ігор Коломойський. Такі складнощі з власністю пояснюють інвестиційну непривабливість об'єкта. Тож Авіаторське, як і аеропорт, знаходяться у неабияк занедбаному стані, і виглядають зовсім не так, як мають виглядати ворота міста-мільйонника, себто те, що бачать у першу чергу гості міста, які завітали до нас повітряним шляхом.

Із початком роботи Верховної Ради восени поточного року народний обранець Андрій Денисенко

повідомив про наміри все ж завершити розпочатий ним ще у 2015 році процес, для чого підготував законопроект щодо зміни меж міста Дніпра. Тож лише після ухвалення закону Верховною Радою землі, на яких знаходиться Дніпровський міжнародний аеропорт, зможуть офіційно належати територіальній громаді Дніпра. Прикметно, що з початком передачі Авіаторського до складу обласного центру Дніпровським аеропортом зацікавився харківський бізнесмен Олександр Ярославський. Проте очевидно, що навіть коли після включення Авіаторського до меж Дніпра постане питання будівництва аеропорту, то займатиметься ним не місто. Злітна смуга є стратегічним об'єктом і залишається у власності держави, тож реконструюватимуть її коштом держбюджету. Без співпраці з державою братись за цей проект - безперспективно. Щодо терміналу, то наразі право збудувати новий має власник старого терміналу - тобто компанія Дніпроавіа, яка вже має затверджений проект будівництва. Проте справа гальмується через глибокий конфлікт бачень і інтересів приватного власника і держави. Не виключено, що Ярославський може домовитись з Ігорем Коломойським про переуступку прав на старий термінал на прийнятних для обох бізнесменів умовах, але жодних посередників, як би ця роль не хотілося зіграти городничому Дніпра, вони не потребують. Так само не потребує паразитів-піарників на її роботі і держава.

Тож дніпрянам варто набратись терпіння і не реагувати на гучні заяви Бориса Філатова та його напутника Геннадія Корбана. Будівництво дніпровського аеропорту - питання часу. Що менше спекуляцій буде навколо цього процесу і що менше непричетних плутатиметься під ногами у його учасників - то менше часу знадобиться для досягнення результату.

Єва МЕРЕЖКО,

сайт «Дніпроград», 25 вересня 2016 року
http://dniprograd.org/2018/09/25/taemniysya-zemel-dniprovskogo-aeroportu_71611

За повідомленням із сторінки Фейсбуку від «Фракція ВО «Свобода» в Кіровоградській обласній раді», 21 вересня поточного року за ініціативою ВО «Свобода» Кіровоградська обласна рада звернулася до Верховної Ради України з клопотанням внести на розгляд та ухвалити Антиолігархічний пакет докорінних перетворень. За результатами поіменного голосування звернення підтримали 35 депутатів із 49 присутніх. Це був повторний розгляд, оскільки минулої сесії ініціатива свободівців необхідної підтримки не дістала через позицію переважної більшості депутатів фракції «Блок Петра Порошенка» і фракції «Опозиційний Блок». Цього разу ініціативу не підтримала також половина депутатів фракції «Самопоміч». За цим же повідомленням, вже 225 місцевих рад підтримали подібне звернення.

ЗВЕРНЕННЯ
до Голови Верховної Ради України Парубія А.В. та до депутатів Верховної Ради України щодо прийняття антиолігархічних законів Шановні депутати!

Олігархія - причина зuboжіння українців. Тільки сліпий не бачить, як низько впав рівень життя тотальної більшості українців. І це зовсім не «дешевий популізм», а доконаний математичний факт. 190 евро на місяць. Найнижча чиста середня зарплатня в Європі. За таку суму - майже задушно - мусять працювати люди у визискуваній олігархами Україні. Коли в Польщі, яка починала з нижчих стартових позицій на початку 90-х рр. ця сума - 748 евро, майже в чотири рази більше. Коли у крихітній непомітній Естонії, яка одночасно з нами позбулася колгоспного совецького ярма, середня зарплатня - 993 евро, у понад п'ять разів більше. Та й навіть у сусідніх Білорусі та Молдові заробляють більше - 320 та 216 евро на місяць відповідно. Олігархи - лютий ворог середнього класу. Вони

Курс на деолігархізацію у Кропивницькому підтримано

панічно бояться конкуренції. Їхня мета - монополія як найшвидший спосіб отримання надприбутків. Їхня мрія - закріпачити українців, змусити націю працювати на себе запівдурно, але купувати - втридорога. Тому олігархія ніколи не дасть підняти голову середньому класу. Саме тому серед працюючих українців є лише 3-5% реального середнього класу, а в розвинутих країнах - від 40 до 70%. Саме тому проведення реальної деолігархізації було однією з головних вимог Революції Гідності. Сьогодні це найперше завдання від вашого працедавця - українського народу. Єдиний шлях подолати олігархію - це запровадити в життя Антиолігархічний пакет докорінних перетворень. Майже всі необхідні законопроекти вже навіть є - давно написані й зареєстровані у Верховній Раді:

1. Повернення капіталів з офшорів і ліквідація схем виведення грошей з України: - проект Закону № 0001-1 від 02.12.2014 «Про денонсацію Конвенції між Урядом України і Урядом Республіки Кіпр про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та Протоколу до неї»; - проект Закону № 1112 від 28.11.2014 «Про повернення капіталів, що перебувають та зареєстровані в Республіці Кіпр, офшорних зонах та інших юрисдикціях, звільнених від подвійного оподаткування, або тих, що мають пільговий режим оподаткування».

2. Демонізація та ліквідація олігархічної моделі економіки: - проект Закону № 1109 від 28.11.2014 «Про ліквідацію приватних монополій».

3. Заборона приватизації стратегічних підприємств - проект Закону № 2424а від 21.07.2015 «Про внесення

змін до Закону України «Про приватизацію державного майна» (щодо мораторію на приватизацію державного майна до стабілізації ситуації у державі)».

4. Деолігархізація енергетики та справедливий тарифи:

- проект Закону № 6341 від 11.04.2017 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо забезпечення енергетичної безпеки України)» (націоналізація електрогенерації);

- проект Закону № 6583 від 12.06.2017 «Про внесення змін до Закону України «Про ринок природного газу» (щодо особливостей функціонування газорозподільної системи)» (націоналізація електрогенерації);

- проект Закону № 2408а від 17.07.2015 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку використання природного газу, видобутого на території України».

5. Земля - власність нації - проект Закону № 2906 від 19.05.2015 «Про заборону торгівлі землею сільськогосподарського призначення».

Ці починання підривають самі основи олігархічного ладу в Україні. Це - системний план ліквідації олігархії як явища. І нагальне завдання - якнайшвидше запустити цей процес. Часу на бутафорні реформи вже немає. Вікно можливостей для докорінних перетворень в Україні закривається. Кожен українець повинен усвідомлювати: залишити при владі олігархів - це не тільки позбавити майбутнього власних дітей, це - втратити Державу. Враховуючи вищевикладене, Кіровоградська обласна рада звертається з клопотанням внести на розгляд Верховної Ради України та ухвалити Антиолігархічний пакет докорінних перетворень.

Наміри ТОВ «Схід руд трейд» відкрити у Тернівському районі міста кар'єр з видобутку залізистих кварцитів із вторгненням на територію однієї з найцінніших пам'яток природи Криворіжжя – ландшафтного заказника загальнодержавного значення «Балка Північна Червона» викликали обурення багатьох криворізьців. Одначе департамент екології та природних ресурсів Дніпропетровської обласної державної адміністрації, всупереч нормам екологічного законодавства, визнав за можливе рекомендувати Дніпропетровській обласній раді погодити надання згаданому товариству спеціального дозволу на користування надрами. Цілком зрозуміло, що в разі прийняття такого рішення унікальний заповідний об'єкт Криворіжжя завдяки надмірному техногенному впливу припинить своє існування.

Останніми днями ця небезпека змусила представників криворізького депутатського корпусу рад різного рівня вдатися до рішучих превентивних заходів і звернутися до Президента України з тим, щоб справа збереження біорізноманітня ландшафтного заказника загальнодержавного значення «Балка Північна Червона» розглядалася в законодавчому руслі. Розпочався збір підписів депутатів під зверненням, текст якого наводиться нижче.

Президенту України
п. Порошенку П. О.

ЗВЕРНЕННЯ

19 липня поточного року у місті Кривому Розі Дніпропетровської області було проведено громадське слухання щодо звіту оцінки впливу на довкілля (ОВД) планованої діяльності ТОВ «Схід руд трейд» в Тернівському районі у місті з видобутку залізистих кварцитів для отримання залізистого цементу. Організатором цього заходу виступив уповноважений територіальний орган – департамент екології та природних ресурсів Дніпропетровської обласної

спираючись на висновок уповноваженого територіального органу, складений в обхід норми ст. 6, ч. 2, п. 4 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля», визнала за можливе рекомендувати погодити надання згаданого спеціального дозволу. Уповноважений територіальний орган – департамент екології та природних ресурсів Дніпропетровської обласної державної адміністрації проігнорував ризик неминучості втрат скарбів біорізноманіття, не оцінив розмір очікуваної шкоди, що вплине на довкілля, та розмір потенційної компенсації за очікувану шкоду.

Очікуване надання земельного відводу, част-

КРИВОРІЗЬКІ ДЕПУТАТИ ДОЛУЧИЛИСЯ ДО КАМПАНІЇ ЗА ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗАПОВІДНИКА

державної адміністрації (головуюча - Попович Є. С., начальник управління організаційної роботи, зв'язків з громадськістю і земельних ресурсів департаменту екології та природних ресурсів Дніпропетровської обласної державної адміністрації).

Зазначений громадський захід проводився з порушенням положень пунктів 8, 9 Постанови КМУ від 13 грудня 2017 р. про порядок проведення громадських слухань у процесі впливу на довкілля і норми ст. 133 Конституції України про систему адміністративно-територіального устрою України щодо вибору місця проведення слухання. Отже він не відповідає закону і позбавляє можливості забезпечення присутності потенційних учасників з Тернівського району, який може зазнати впливу планованої діяльності.

У слуханні у кількості менше 10 осіб взяли участь представники 3 громадських організацій. В процесі обговорень на слуханні встановлено, що директор департаменту екології та природних ресурсів Дніпропетровської обласної державної адміністрації Р. О. Стрілець на запит суб'єкта господарювання надав неправдиву інформацію про екологічне значення території, зазначивши, «що за опрацюванням наданих картографічних матеріалів встановлено, що на ділянці Червона балка родовища відсутні створені (оголошені) об'єкти природно-заповідного фонду, а також зазначена ділянка не входить до охоронних зон територій та об'єктів природно-заповідного фонду». І далі: «інформація стосовно рідкісних і таких, що перебувають під загрозою зникнення, рослин на ділянці Червона балка родовища у департаменті відсутні». Як наслідок, суб'єкт господарювання ТОВ «Кривбас Цемент Пром» запроєктував свою плановану діяльність на частині території затвердженого Постановою Ради міністрів УРСР від 12.12.1983 р. ландшафтного заказника загальнодержавного значення «Балка Північна Червона».

Заказник створено з метою збереження, серед інших природних цінностей, унікальних рослинних угруповань типчакково-ковиливих степів і рослинності кам'янистих відслонень, у складі яких присутні 6 видів рослин із «Червоної книги України», значна кількість видів рослин, що входять до списку рослин, що охороняються на території області. Тут мешкає 28 видів птахів, занесених до списку охоронних, і один вид тваринного світу, занесений до «Червоної книги України». Законодавством України не передбачено законних способів добування, знищення або пошкодження видів тваринного і рослинного світу, занесених до «Червоної книги України».

Враховуючи той факт, що планована діяльність ТОВ «Кривбас Цемент Пром» з видобутку корисних копалин в районі балки Північна Червона позначиться непоправними екологічними наслідками, учасники обговорення одностайно і категорично заявили, що звіт оцінки впливу на довкілля (ОВД) планованої діяльності ТОВ «Кривбас Цемент Пром» не може бути схвалений до практичного впровадження.

На теперішній час на веб-сайті Дніпропетровської обласної ради розміщено проект рішення «Про погодження надання ТОВ «Кривбас Цемент Пром» спеціального дозволу на користування надрами з метою видобування окислених залізистих кварцитів. Постійна комісія обласної ради з питань використання природних ресурсів,

ково за рахунок території ландшафтного заказника загальнодержавного значення «Балка Північна Червона», є нічим іншим, як намаганням здійснити зміну меж території об'єкта природно-заповідного фонду некомпетентним органом. Адже, згідно ст. 53 ЗУ «Про природно-заповідний фонд», рішення про створення природних заповідників, національних природних парків, а також щодо інших територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення приймаються Президентом України. Зміна меж, категорії та скасування статусу таких об'єктів ПЗФ проводиться у відповідності з цією статтею за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, на підставі відповідного експертного висновку. Зміна меж чи скасування статусу загальнодержавного значення для зазначеного об'єкта ПЗФ як представника природної спадщини з найбільшим видовим складом у цьому регіоні завдасть непоправної шкоди біорізноманіттю Криворізького регіону.

За останніми даними, показник заповідності в Україні становить 6,6%, в той час як Законом України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 р.» (2011 р.), розділ «Цілі 5», передбачалося розширення площі природно-заповідного фонду до 10% у 2015 р. та до 15% загальної території країни у 2020 р. Степова зона країни займає 34% території, і лише 4% її не розорано. Площа природних степових екосистем складає близько 1% від площі країни. Показник заповідності степового біогеоценозу значно поступається перед загальноукраїнським показником і вже не має шансів на його досягнення. Науковими дослідженнями встановлено, що площа степів уже менша від мінімуму, необхідного для самовідновлення та збереження генофонду всієї степової екосистеми. За такого стану питань екобезпеки втрата кожного гектару природного степу з міркувань короточасного економічного ефекту є ударом по престижу держави. Необхідно вжити термінових заходів для виправлення некритичної споживацької політики в сфері природокористування.

«Концепцією загальнодержавної програми збереження біорізноманіття на 2005 – 2025 роки» передбачалося, що виконання програми дасть змогу, серед інших позитивів: «скоординувати діяльність органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання та громадських організацій щодо збереження біорізноманіття». Приклад з незаконним поводженням із статусом ландшафтного заказника загальнодержавного значення «Балка Північна Червона», як і з багатьма іншими об'єктами ПЗФ, свідчать про повсюдну відсутність такої координації та існування правового нігілізму.

Ми, представники депутатського корпусу рад різного рівня, обрані жителями міста Кривого Рогу, покладаємо надію, що Ви, пане Президенте України, в межах своєї компетенції вживете заходів, спрямованих на недопущення руйнації однієї з найцінніших пам'яток природи Криворіжжя - заказника загальнодержавного значення «Балка Північна Червона».

(Збирання підписів триває)

СВІТЛЕ СЛОВО ВІД СЕРЦЯ

Джордано БРУНО

Акрівірш

Дякую, що ти був нескореним. Творив. Мислив.

Дякую, що ти був.

Жаль, не тримала тебе в той останній день,
мов сестра, за руку.

Ой, як важко жилося тобі! Пошук істин – табу.

Радість – табу. А кохання – мука.

«Джордано, еретиком ти себе визнаєш?»

Абати, єпископи, друзі лукаві. Слова, повні глузу.

Не зрікся ти своїх дум і пошуків... Зболене серце моє
Одного дня закричало: «Світе!

Ти втратив більше, ніж думав!»

– Бруно, вас вже не врятують ні розум, ні ваші зв'язки.

– Рай – це свобода. Там будуть літати думки мої,
мов ластівки.

У той день ти згорів. І Бог – не олюднений,
справжній тебе Душею обняв.

«Нащо людям покора без ніжності,
без любові і без знання?»

Ось і я здригнулась і озирнулась,
наче твій голос почула.

Наталія ФЕДЬКО,
м. Дніпро, 02.08.2018 року

ПРИРЕЧЕНІ НА ЗАГИБЕЛЬ?

15/09/2018

(ФОТОЗВИНУВАННЯ)

15/09/2018

БЕРЕЖИМО природу нашого краю! На жаль, цей заклик на камені біля посаджених за корейські гроші дерев не чує влада Нікополя. А внаслідок цього вісім із шістнадцяти на лівій частині міського майдану дерев уже загинули. А інші очікують на подібний кінець, бо за ними ніхто не доглядає і ніхто їх не поливає.

15/09/2018

Юрій БАБІНІН, природозахисник м. Нікополь
НА СВІТЛИНАХ: гинуть дерева в Нікополі.

Європа: український контекст

Болгарія, наша добра морська сусідка

Отже, для початку пропоную до уваги читачів кілька моїх коротких спогадів-асоціацій, починаючи з 60-х років минулого століття і закінчуючи теперішнім часом.

Спогад перший. В ті далекі від сьогоднішнього шістдесяті (коли ще навчався в Черкаській середній школі-інтернаті № 14, у п'ятому класі) я вів переписку з хлопчиком із болгарського міста Пловдив. Не останньою причиною цієї переписки було те, що і в Черкасах, і в Пловдиві були хімічні підприємства; тож було логічним, що школярі двох міст—«хіміків» листувались, хоча й листування почалося, завдячуючи якійсь програмі «спущеної з міносвіти УРСР в облоно». Я отримав листа восени 1969 року від такого ж, як і я, п'ятикласника. І мене тоді здивувало, наскільки схожа українська і болгарська мови. Основний зміст листа я майже зрозумів і без перекладача. А відмінність у мовах, яка зразу ж кидалась у вічі, була в тому що найбільш вживаний в листі займенник «Я» писався болгарською як «Аз». Ще можна згадати, що той хлопчик мені надіслав (крім короткого листа) чудову художню листівку з симпатичним ведмедиком. Ту листівку я відтворював на уроках малювання, і потім малюнок висів у мене вдома в кімнаті.

Спогад другий. В не дуже багатій на репертуар радянської естради кінця 60-х і початку 70-х років були дуже популярними болгарські співаки Лілі ІВАНОВА і Бісер КІРОВ. Пам'ятаю, як наша сім'я проводжала Віталія, мого старшого брата, на службу в армію, восени 1969 року. Весь день крутили в кімнаті платівку з піснею «Море молодості» у виконанні Лілі ІВАНОВОЇ, із надзвичайно душевно проникливим і на високих нотах виконаним приспівом. А вже коли я навчався в Харківському авіаційному інституті в кінці 70-х, досить часто лунала по телевізору пісня «Дош», яку мелодійно і щиро виконував Бісер КІРОВ.

Спогад третій. Яскраво в пам'яті вириває 1975-й рік, коли Ала ПУГАЧОВА на пісенному конкурсі в Болгарії «Золотий Орфей» за пісню «Арлекіно» отримала гран-прі і, фактично, то був початок великої кар'єри талановитої російської співачки.

Тож можна зробити висновок, що пісенний простір Болгарії і України в складі СРСР був частково спільним... А взагалі Україну і Болгарію, за словами одного з болгарських журналістів, найбільше єднають туризм і пісенний простір.

Спогад четвертий. Якщо згадати те останнє десятиліття в складі СРСР в плані технічного розвитку і взаємін між Болгарією і Україною, то це, звичайно ж, ефективна робота парому Одеса-Варна із чималим вантажопотоком, коли була можливість скористатися ним і власникам приватних автомобілів. І якби цей паром функціонував сьогодні, то він відчутно б допоміг із розв'язанням

проблем також і на кордонах України з Молдовою та Румунією.

Спогад п'ятий. Вже коли я приїхав працювати в Кривому Розі у 1983-му році на турбінному заводі, то дізнався, що тут працювали на будівництві основних корпусів і робітники з Болгарії. А щодо цього, не так уже й багато людей сьогодні знає про те, що такого штибу оборонні заводи мали неабиякий запас міцності, бо будували їх із прицілом роботи не на роки, а на цілі десятиліття. І майже під кожним із них споруджували великі бомбосховища (на випадок ядерної війни), бо у тодішній військовій доктрині СРСР ймовірність ядерної війни зі США, наприклад, розглядалась як можлива. Проте тут необхідно зазначити, що велика аварія з людськими жертвами на Чорнобильській АЕС в ніч на 26 квітня 1986 року охолодила багато голів і в СРСР, і в США, особливо – за часів правління в СРСР Михайла ГОРБАЧОВА, під час так званої «перебудови».

Кинувши знову погляд у глибину нашого тривожного сьогоднішнього, коли склалась в Україні досить непроста відносина з вирішення певних питань із Польщею, Угорщиною та Румунією (нашими європейськими сусідками), відносина між Україною і Болгарією залишаються досить приязними в культурному житті, а також поступово відновлюються і надійні економічні зв'язки. Хоча часи справді непрості, оскільки як і Україну, так і Болгарію накриває демографічна криза. Так у серпні вже нинішнього 2018-го, року чисельність населення в Болгарії впала нижче позначки в 7 мільйонів жителів. Як і в Україні, йде великий відтік населення за кордон, на заробітки. А треба при цьому нагадати, що в кінці 80-х минулого століття в Болгарії налічувалось близько 9 мільйонів жителів.

Спогад шостий. Після закінчення служби в Збройних Силах СРСР, де я два роки служив офіцером у військово-транспортній авіації в Білорусії в 1981-83 роках, у Вітебську, мені до рук потрапила чудова книга болгарських мореплавців Дончо і Юлії ПАПАЗОВИХ «З ДЖУ ЧЕРЕЗ ТИХИЙ ОКЕАН». Мабуть, мій психологічний стан від того, що я демобілізувався і, так би мовити, «вирвався на свободу», співпав із бажанням подолання нових випробувань океаном, про що описували Дончо і Юлія. А вони розповіли про свій майже 120-денний повний драматичних пригод перехід на шлюпці під вітрилом від перуанського порту Кальяо (Ліма) до островів Фіджі в Тихому океані.

Хто захоче більше дізнатися про цих сміливих мореплавців, може звернутися з цією метою у ВІКІПЕДІЮ.: Зокрема, як там зазначено, Дончо ПАПАЗОВ є автором книг про морські подорожі, перекладених на п'ять мов

світу. Про всі подорожі він зробив документальні фільми, і їх переглянули більш ніж у 20-ти країнах світу.

Не зайвим буде сказати при цьому також і про те, що Юлія ПАПАЗОВА працювала в уряді болгарського президента Желю ЖЕЛЄВА, була керівником у міністерстві молоді та спорту. Зазначу, що книгу Желю ЖЕЛЄВА «ФАШИЗМ» я прочитав ще в 90-і роки, коли працював на Криворізькому турбінному заводі. В ній автор аналізує феномен фашизму і доводить при цьому, що у сталінізмі й фашизмі є дуже багато спільних коренів, що вони, по-суті, в історії людства, є прикладом однаково небезпечних і трагічних явищ.

Якщо ж знову звернути свій погляд у наше сьогоднішнє, то пригадує кінофестиваль «Дні документального кіно про права людини DOCUDAYS. UA», який учергове відбувся в 2016-му році в Києві. І ось тоді, слухаючи під час майстер-класу розповідь болгарської кінодокументалістки Матрічки БОЖИЛОВОЇ з Софії про створення документального кіно в Болгарії, я зробив висновок, що і тут у нас багато спільного. Виходячи з цього я поставив

їй запитання про спільний історичний відрізок України і Болгарії в ХХ сторіччі... І вона відповіла на нього в тому контексті, що працює над фільмом про соціалістичні помпезні будівлі, які логічно використовувати як музеї епохи так званого «розвинутого соціалізму», який пережила Болгарія в останні роки правління комуністичної партії на чолі з Тодором ЖИВКОВИМ.

ПІД ЧАС ПОДРОЖІ ПОБУВАЛИ В ОБЗОРИ, В НЕСЕБИРІ ТА У ВАРНІ.

Ми перебували в Болгарії з 1.09 по 10.09 у туристичній поїздці від туроператора «Акорд-тур» в порівняно невеликому болгарському курортному містечку Обзор, що лежить прямо біля Чорного моря, десь за 60 кілометрів, якщо їхати дорогою з Варни до Бургаса.

Узбережжя Обзору є в певному сенсі унікальним. Це більше шести кілометрів пляжу шириною від десяти до п'ятдесяти метрів, покритого порівняно чистим кварцевим піском. Я в своєму житті (в тому числі, – у ще вільному від російських окупантів Криму) не зустрічав чогось подібного.

Кожного ранку десятки рибалок зайняті своїм невеликим промислом у південній частині Обзору. Проте це не заважає сотням і сотням відпочиваючих разом із дітьми купатись в прозорій лазуровій воді Чорного моря. До речі, 1 вересня ми бачили там невеличку зграю дельфінів, прямо в сорока метрах від берега.

5 вересня ми з'їздили до Несебру. Місто розташоване на південному сході Болгарії на березі Чорного моря. Стару й нову частину міста Несебір з'єднує перешийок довжиною 400 метрів. Тут розкинулася найбільша в країні туристична агломерація «Сонячний берег», де діє дві сотні готелів і працює близько тисячі підприємств громадського харчування. А саме місто виросло на місці фракійського поселення, котре було засноване ще близько двох тисячоліть до нашої ери.

Несебір був оголошений архітектурним і археологічним заповідником в 1956-му році, а приблизно через чверть століття (в 1983-му) потрапив до списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО (історична його частина).

За три дні, 8 вересня, ми побували у місті Варна, яке є в Болгарії третім за чисельністю населення: після Софії і Пловдива. Відоме своїм текстильним заводом, а також, звичайно ж, суднобудівним та судноремонтним заводами. Найбільше враження на нас справило відвідання Успенського собору (світлина на 1-ій сторінці). Храм знаменитий чудовим зібранням ікон, фресок і вітражів. При цьому варто зазначити, що більшість фресок всередині написані вже після Другої світової війни. Під час недільних та святкових богослужінь тут можна почути спів найвідомішого болгарського чоловічого хору. У вечірній і нічний час храм підсвічується.

Підсумовуючи цю розповідь про Болгарію, про її визначних особистостей, біографії яких визивають повагу, я думаю, що в новітній історії України і просто в ці роки, потенціал росту економічних, культурних і туристичних зв'язків Болгарії і України величезний.

На мою думку, для того, щоб українцям стати європейцями, потрібно бачити і усвідомлювати значення унікальних історичних і природних пам'яток Європи. В нашому випадку Болгарія в останні двадцять років багато з них реставрувала. Сонячна Болгарія, наша морська сусідка, в той час, коли Крим і частина Донбасу окуповано РФ-ією, що веде гібридну війну проти України, є чудовим місцем відпочинку для українських сімей.

До побачення, БОЛГАРІЯ! До нових зустрічей!

Олександр ЧИЖИКОВ,
Обзор –Несебір - Варна – Кривий Ріг, вересень 2018 року.

На світлинах: (на 1-й сторінці) - Варна, Успенський собор; (на 4-й сторінці) - ми разом у Обзори; Старий Несебір.